

57. Lov om ændringer i loven om den fælleskommunale udligningsfond. (Vedrørende tilskud til skoleudgifter m. v.). (Indenrigs- og boligminister *Kjærboel*). [A. sp. 2069. — C. sp. 259].

Fremsat skriftligt i folketinget $1\frac{1}{2}$ (F. sp. 3718). 1. beh. $\frac{4}{3}$ (F. sp. 3760). 2. beh. $\frac{9}{3}$ (F. sp. 3875). 3. beh. $\frac{11}{3}$ (F. sp. 4048). *Loven stadfæstet 17. marts 1954.* (Lovt. nr. 67).

Ved loven reguleres kommunernes tilskud fra udligningsfonden til dækning af skoleudgifter for regnskabsårene 1954-55—1956-57 således, at tilskuddet ydes efter følgende regler:

„Af gennemsnitsudgiften indtil 100 kr. tilskydes $\frac{3}{5}$, af den del af udgiften, der ligger mellem 100 kr. og 200 kr., tilskydes $\frac{2}{5}$, og af den del af udgiften, der ligger mellem 200 kr. og 300 kr., tilskydes $\frac{1}{5}$, medens det overskydende beløb bæres af kommunen alene.“

Samtidig ophæves den ved lov nr. 374 af 21. december 1938 foretagne ændring i loven om den fælleskommunale udligningsfond, hvorefter der kunne ydes tilskud til fremstilling af sera og vacciner.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *indenrigs- og boligministeren* bl. a.:

„Tilskuddet fra udligningsfonden til kommunernes skoleudgifter ydes efter en faldende skala i forhold til kommunernes gennemsnitsudgift pr. undervisningspligtigt barn.

De i loven om den fælleskommunale udligningsfond af 14. april 1937 fastsatte tilskudsregler er i årenes løb blevet reguleret på grund af prisstigninger. Regulering fandt første gang sted i 1948 og senere ved lov af 28. marts 1951.

Efter den sidstnævnte lov ydes tilskuddene efter en udgiftsskala på 100 kr., 175 kr. og 250 kr. Af gennemsnitsudgiften indtil 100 kr. pr. barn ydes således et tilskud på $\frac{3}{5}$, af det overskydende beløb indtil 175 kr. $\frac{2}{5}$ og af det overskydende beløb indtil 250 kr. $\frac{1}{5}$. Det højeste tilskud pr. undervisningspligtigt barn udgjorde herefter 105 kr.

Gennemførelsen af disse tilskudssatser medførte, at kommunerne i det første år efter lovens ikrafttræden, d. v. s. regnskabsåret 1951—52, fik et tilskud, der svarede til ca. 39 pct. af de samlede tilskudsberettigende udgifter.

Loven af 1951 gælder imidlertid kun til og med regnskabsåret 1953—54. Hvis man ikke skal falde tilbage på de meget lave satser efter 1937-loven, er en ny lov nødvendig.